

Gün Işığı / zombi hikayesi

Category: Kitapcy,Mistika we fantastika

написано kitapcy | 23 января, 2025

Gün Işığı / zombi hikayesi GÜN IŞIĞI

Akşam arkadaşım Serhat ile sinemaya gitmiştik dönüşte ise evimize giden en kestirme yol olan Alaca mahallesinden geçiyorduk. Nedense mahallede tek bir ışık bile yanmıyordu. Hızlı adımlarla yürümeye başladık, içimde değişik bir his vardı. Sokağın ortalarına doğru geldiğimizde bir hırıltı duydum ilk önce zihnim bana oyun oynuyor sandım ama daha sonra Serhat'ta bana aynı sesi kendisinin duyduğunu söyledi.

Artık koşuyorduk on metre ötemizden bir karaltı geçti. Ben cebimden çakımı çıkardım ve; "kimsin" dedim. Cevap yerine kısık bir hırıltı geldi. Serhat ağlamaya başladı tabi ki bende. Aklıma cep telefonumuzun ışığını yakmak geldi ama nedense ikimizinde şarjımız sıfırdı bu imkansızdı çünkü daha evden çıkarken şarjımız yüzdü ve gittiğimiz yerde telefona hiç bakmamıştık.Karaltı hırıltılar çıkararak bize yaklaşıyordu. 0 anda arkamızda bir adam belirdi ve önümüzdeki karaltıyı silahı ile yere serdi. Adam yanımıza yaklaştı ve "burada ne işiniz var," dedi. Serhat ile ben aynı anda; "eve gidiyorduk" dedik. Adam, "burada bulunmamanız gerekiyor çünkü zombiler dünyayı ele geçirmeye buradan başlıyor." dedi Serhat ile ikimiz aynı anda "zombilermi" dedik. Adam "evet" dedi "bu akşam başka bir galaksiden tam olarak bu bölgeye geldiler." Serhat, "ne yani şimdi ölecekmiyiz" dedi. Adam "hayır sadece zombilerden birisi sizi ısırırsa sizde zombi olacaksınız."

0 anda bayılmışım uyandığımda sabah olmuştu ve evdeydim. Salona geçtiğimde adam ile Serhat koyu bir sohbet ediyorlardı. Dışardan ise binlerce hırıltı geliyordu. Daha sonra bende sohbe te katıldım bizi kurtaran adamın ismi Burak'mış. Şuan ki durumu sorduğumda zombiler ortalama bir saatte elli kişiyi ele geçiriyorlardı. Ben Burak'a," zombileri öldürmeden onları tekrardan insana çevirebilir miyiz?" diye sordum. "Burak bu mümkün ama bilim insanların çoğu zombiye dönüştü ve bizim

hayatta kalan bilim insanları ile görüşmemiz imkansız çünkü zombiler elektrik kulelerinin hepsini yıktılar.” Ben ise “peki diğer ülkelerde de zombiler var mı peki sadece bizim ülkemizde mi?” diye sorduğumda “bütün ülkelerde dedi.”

0 gün akşama kadar elimizdeki yiyecekleri değerlendirdik ve bir kağıda not aldık. Bütün her şeyi not ettikten sonra dışarı çıkıp bir A.V.M aramaya başladık. Neyseki evimizin yakınlarında bir tane vardı. Evden çıktığımızda sokağın köşesinde zırhlı bir araç gördük meğer zırhlı araç Burak abininmiş. Hayatımda ilk kez zırhlı araca biniyordum. Arabanın içi ayrı bir güzeldi ve en güzeli ise içinde bir cephanelik ve yüzlerce silah vardı. Ben “ağabey sen neymişin be” dedim daha sonra Burak abi hayatını anlatmaya başladı eskiden o orduda bin başıymış daha sonra yaralandığı için emekli olmuş ama hala daha operasyonlara katılıyormuş bu yüzden ona bu aracı vermişler.

A.V.M’ye varınca market bölümüne girdik ve bulabildiğimiz ne varsa poşetlere doldurduk. Hayatımda ilk kez marketten yüzlerce şey alıyordum.A.V.M’yi yağmaladıktan sonra eve geldik ve elektrik öğretme çabalarına başladık en sonunda başardık. Televizyonu açtığımızda diğer hayatta kalan insanların bizim gibi elektrik öğrettiklerini anladık. Haberlerde hayatta kalan insanların toplandığını ve belirli yerlerdeki sığınaklara götürüldüğünü duyduk. Bir sonraki haberde ise yer altına büyük bir sığınak yapıldığını duyduk bu iyi bir haberdi ama bizim o yeraltındaki sığınağa gitmeye niyetimiz yoktu bu yüzden televizyonu kapattık. Burak, “şimdiki yapmamız gereken zombileri öldürmeden tekrardan insana dönüştürmek için bir şey bulmamız gerekiyor” dedi. Burak sabah kahvaltı ederken, “diğer insanlarla görüşmeye ne dersiniz” dedi Serhat ile ben de “olur” dedik çünkü uzun zamandır kendimizden başka insan görmemiştik. Kahvaltı ettikten sonra yola çıktık. Yol yanıımızdan geçen zombiler dışında gayet sakindi. En sonunda bir sığınığın önüne geldik ve içeri girdik. İçeri girdiğimizde kapıda 2 tane nöbetçi bizi bekliyordu.İ kaside aynı anda “kimsiniz” dedi Burak abi ise “ordu komutanı bin başı Burak” dedi. Kapıdaki nöbetçiler hemen “emrinze amadeyim komutanım”

dedi.Serhat ile benim yüzüme havalı bir gülümseme yayılmıştı. Sığınağa girdiğimizde yüzlerce insan sandelyelere oturmuş herhangi bir işlerle uğraşıyordu. 0 bölümü geçip müdürün odasına girdik ve bir sandalyeye oturduk. Burak ile müdür bizim anlamadığımız bir konuşmaya girdi. Müdür ile konuşmaları bitince tekrardan yüzlerce insanın olduğu odaya girdik ve Burak “aranızdan kim Murat Ersoy” diye bağırmaya başladı. Orta yaşlı bir adam yanımıza geldi ve “buyrun benim” dedi.Burak “sen bizim işimize lazımsın” dedi ve o adam ile de bizim anlamadığımız bir sohbete daldı. Konuşmaları bitince dışarı çıktık ve arabaya bindik. Arabadayken burak abi bize her şeyi anlattı o adam bir bilim adamıymış ve onu zombileri tekrardan insana dönüştürmek için bir sıvı yapmasını teklif etmişler ve adamda kabul etmiş. Bilim insanını eve götürmeden önce bir laboratuvara götürdük oradan gerekli malzemeleri alınca eve doğru yola çıktık. Murat bizimle pek konuşmuyordu daha çok elindeki deftere bir şeyler karalıyordu. Eve vardığımızda bir odayı tamamen boşalttık ve oraya laboratuvar eşyalarını koyduk daha sonra Murat’ı yalnız bıraktık ve oda işini yapmaya başladı.

Serhat ile ben mutfağa geçtik ve akşam yemeğini hazırlamaya başladık. Akşam için enfes bir kızartma yapmıştık.Yemeği yedikten sonra kafamızı dağıtmak için okey oynadık. Okey oynadıktan sonra Murat kendi işinin başına biz ise içinde bulunduğumuz durumu konuşmaya başladık sanırım Serhat ve ben şanslıymışız çünkü Burak gibi biri bizi buldu ve hayatımızı kurtardı.

Saat sabah beşe doğru Murat’ın sevinç nidalarıyla uyandım koşturarak yanımıza geldi ve sonunda başardım dedi. Hepimiz heyecanla doğrulduk ve denemek için camı açtık sokakta yüzlerce zombi vardı içlerinden birini seçtik ve Murat’ın yaptığı sıvı atar silah ile seçtiğimiz zombiye attık ve zombi insna dönüştü ama bir sıkıntı vardı zombiler her yerde olduğu için onu tekrardan zombiye dönüştürüyorlardı. Bunun için bir çözüm bulmamız gerekiyordu. Hemen yetkili kişileri aradık ve olanları anlattık. Aradığımız kişiye adresimizi verdik ve bir saat sonra yanımıza gelmişlerdi. Sıvıyı onlara gösterdik ve

sıvıyı tüm zombilere yaymak için bir planımız olduğunda söyledik. Planımız şöyleydi, birkaç tane uçak veya helikopter ile bu sıvıyı çoğaltarak yaymaktı. Yetkililer bizi dinledikten sonra müdürlerini aradılar müdür bizim planımızı kabul etmişti. Toplamda bir hafta sonra her şey hazırды ve işlem başladı. Toplamda 6 uçak ve 6 helikopter sıvıları yayıyorlardı. İşlem bittiğinde etrafta bir tane bile zombi kalmamıştı. Benim aklıma bir şey takıldı diğer galaksilerden dünyamıza gelen zombilerde insana dönüşmüştü bu iş nasıl oluyordu. Uzun bir araştırmadan sonra dünyamıza gelip insan olan zombileri bulduk. Anlattıklarına göre onları dünyadan birisi zombiye dönüştürerek uzaya yollamış daha sonra belirli bir tarihte tekrardan dünyaya indirmiş yani aklı sıra dünyayı ele geçirmeye çalışacak. Dediklerine göre onları uzaya gönderen insanın adı Faruk Acar'mış. Yine bir haftalık araştırmadan sonra Faruk Acar bulundu ve hapse atıldı. İşte tüm dünyayı böyle kurtarmıştık.

Gülten AJDER. Mistika we fantastika